

[Waldemar Laursen.]

f. eks. er rimeligt at betegne forsøgsstationen Risø som værende ét anlæg; den har jo forskellige afdelinger, der hver for sig udfører forskelligartede operationer; den har flere reaktorer i drift o.s.v. Men da paragraffen i sit første punktum bestemmer, at det er statsministeren, der afgør, om en virksomhed, omfattende forskellige nukleare midler, skal anses for at være ét nukleart anlæg, er jeg enig i, at paragraffens sidste punktum uden skade kan udgå.

Derimod må jeg gå imod det til § 38, stk. 4, stillede ændringsforslag. Der kan — og det vil måske være formålstjenligt at pege på, at der står ikke „skal“ — ifølge denne paragraf pålægges indehaveren af et nukleart anlæg bødeansvar, selv om en eventuel lovovertrædelse ikke kan tilregnes ham som værende en forsætligt eller uagtsomt udført handling. Det drejer sig dog her som præciseret i lovforslaget om bødeansvar, for hvilket der ikke kan fastsættes nogen forvandlingsstraf. Når man i lovforslaget har anset det for nødvendigt at gå uden for de almindeligt gældende erstatningsregler og indføre erstatningsansvar på objektivt grundlag, således at indehaveren af et nukleart anlæg, hvis en ulykke indtræffer, er erstatningspligtig, uanset om man ved undersøgelsen kommer til det resultat, at der tilsyneladende ikke er begået nogen fejl, hverken fra hans eller hans personales side, så skyldes det ikke mindst, at der ved en nuklear ulykke ofte vil vise sig at være store bevismæssige vanskeligheder til stede.

Når man så ydermere i loven har medtaget bødeansvar over for indehaveren, må det ses i relation til disse bevismæssige vanskeligheder. Det må være indehaveren af et nukleart anlægs pligt til enhver tid at sørge for, at bestemmelser og forordninger ikke alene følges op, men at de også kundgøres for og efterleves af de ved anlægget på de vigtigste poster beskæftigede personer. Der findes i dag et ikke ubetydeligt antal nukleare anlæg i drift verden over, de fleste vel nok endnu som forsøgsstationer; der finder også en ikke ubetydelig transport af nukleart brændsel og af radioaktive stoffer sted. Alligevel hører man uhyre sjældent om nukleare ulykker af større omfang. Dette skyldes antagelig, at de meget rigoristiske

sikkerhedsforanstaltninger og forordninger overalt følges.

Der må være strenge bestemmelser, og derfor finder jeg det heller ikke urimeligt, at der ved en lovbestemmelse som denne — uanset om indehaveren af et nukleart anlæg bevisligt eller forsætligt har begået en lovovertrædelse — kan pålægges ham et bødeansvar. En sådan bestemmelse kan — det må vel også tages med i betragtning — have en vis præventiv virkning. Den vil i høj grad, mener jeg, medvirke til at indskærpe indehaveren af det nukleare anlæg, hvilket stort ansvar han har, og at han til enhver tid må søge at leve op til dette ansvar som leder og indehaver af anlægget. Sker dette, vil muligheden for nukleare ulykker være så godt som bortelimeret.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med den af hele udvalget foreslåede ændring til § 3, der også er tiltrådt af den højtærede justitsminister, altså ændringsforslag nr. 1.

Derimod må jeg anbefale at stemme imod det af mindretallet, de konservative og venstres medlemmer af udvalget, stillede ændringsforslag til § 38, ændringsforslag nr. 2, der går ud på, at paragraffens stk. 4, 1. punktum, udgår.

Per Føderspiel: Det drejer sig her om et helt nyt lovgivningsområde, hvor det væsentligste vel er dette at bidrage til sikkerheden ved drift af nukleare anlæg og fastsættelse af de erstatningsretlige regler. På dette område har vi fra vor side fundet lovforslaget så tilfredsstillende, som de ringe erfaringer, man har, kan gøre det. Det havde nok været rigtigt at optage en revisionsbestemmelse inden for et så nyt område, men det spiller vel ikke nogen væsentlig rolle; hvis nye erfaringer viser sig eller internationale konventioner gør det nødvendigt, må denne lov under alle omstændigheder tages op til revision.

Der er imidlertid et enkelt punkt, hvor mit parti ikke har kunnet følge den højtærede justitsminister, og det er med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Waldemar Laursen nævnte, § 38, stk. 4, hvor der pålægges et ganske objektivt bødeansvar, det vil sige, at man i tilfælde, hvor